

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 maja 1991 r.

Nr 40

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 173 — z dnia 2 maja 1991 r. w sprawie melioracji wodnych 561
174 — z dnia 2 maja 1991 r. w sprawie praw i obowiązków głównych księgowych budżetów, jednostek budżetowych, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych 564

ROZPORZĄDZENIE

- 175 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 kwietnia 1991 r. w sprawie wynagradzania pracowników jednostek organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk 566

173

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 maja 1991 r.

w sprawie melioracji wodnych.

Na podstawie art. 97 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222 oraz z 1991 r. Nr 32, poz. 131) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oplatę melioracyjną, zwaną dalej „opłatą”, za wykonane na koszt Skarbu Państwa urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, zwane dalej „urządzeniami”, ustala się według procentu bezpośrednich kosztów wykonania urządzeń lub według ustalonej do celów podatku rolnego średniej ceny skupu żyta za IV kwartał roku poprzedzającego rok, w którym została wydana decyzja ustalająca wielkość opłaty, pomnożonej przez określone w załączniku do rozporządzenia stawki ilościowe żyta.

§ 2. Oplatę zmniejsza się o:

- 1) 10% — jeżeli przed przekazaniem urządzeń do eksploatacji zmeliorowane grunty zostały objęte działalnością spółki wodnej,
- 2) 15% — w razie jednorazowego uiszczenia co najmniej połowy rat przed upływem terminu ich płatności,
- 3) 30% — w razie uiszczenia jej w całości przed upływem terminu płatności pierwszej raty.

§ 3. 1. Oplatę uiszcza się w ratach rocznych.

2. Pierwszą ratę opłaty uiszcza się po upływie 2 lat od dnia przekazania urządzenia do eksploatacji, a w razie zagospodarowania łąk i pastwisk — po upływie roku.

3. Jeżeli termin, o którym mowa w ust. 2, upływa w I półroczu, połowa rocznej należności przypada do zapłaty w II półroczu, a jeżeli termin ten upływa w II półroczu, płatność pierwszej rocznej raty przypada od następnego roku.

4. Terminy, o których mowa w ust. 2, mogą być przedłużone:

- 1) o 3 lata — jeżeli wnioskodawca jest obciążony opłatą elektryfikacyjną,

- 2) o 5 lat — jeżeli wnioskodawca oprócz opłaty elektryfikacyjnej jest obciążony należnością za wykonane przez państwo urządzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę albo zbiorcze urządzenia kanalizacyjne wsi,
- 3) o 10 lat — jeżeli wnioskodawca oprócz zobowiązań określonych w pkt 2 jest obciążony spłatą długoterminowego kredytu inwestycyjnego.

§ 4. 1. Oplatę uiszcza się w okresie:

- 1) 20 lat za wykonanie drenowania o rozstawie sączków do 13 m,
- 2) 15 lat za wykonanie:
  - a) drenowania o rozstawie sączków powyżej 13 m,
  - b) urządzeń do nawadniania gruntu za pomocą deszczowni półstałych,
- 3) 10 lat za wykonanie:
  - a) urządzeń do nawadniania gruntu za pomocą deszczowni przenośnych,
  - b) urządzeń rozprowadzających ścieki na terenie ich rolniczego wykorzystania,
  - c) odbudowy drenowania,
- 4) 6 lat za wykonanie stawów rybnych,
- 5) 5 lat za zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą pełnej uprawy, adaptację terenu i wykonanie urządzeń pastwisk,
- 6) 2 lat za zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą podsiewu,
- 7) 5 lat za wykonanie urządzeń nie wymienionych w pkt 1—6.

2. Okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, mogą być przedłużone o 2 lata, jeżeli zagospodarowaniem zostały objęte łąki i pastwiska na trudno dostępnym terenie bagienym o powierzchni większej niż 500 hektarów, a obciążony opłatą podejmie inwestycje służące zwiększeniu produkcji rolnej.

§ 5. 1. Opłaty nie pobiera się za urządzenia znajdujące się na gruntach stanowiących własność Skarbu Państwa.

2. Do opłaty nie wlicza się ponoszonych przez Skarb Państwa kosztów:

- 1) sporządzenia dokumentacji technicznej,
- 2) narzutów i dodatków określonych w przepisach o kosztorysowaniu robót budowlanych i montażowych,
- 3) oczyszczenia i doprowadzenia ścieków na teren ich rolniczego wykorzystania oraz wykonania pól awaryjnych i filtracyjnych,
- 4) usunięcia szkód wyrządzonych w wykonywanych urządzeniach przez powódź lub suszę przed upływem okresu rękojmi.

§ 6. Do ustalenia opłaty za urządzenia wykonane w toku postępowania scaleniowego przyjmuje się powierzchnię gruntu uzyskanego w wyniku scalenia. Jeżeli jednak zmeliowane grunty poddane zostały ponownej klasyfikacji gleboznawczej przed dokonaniem szacunku porównawczego gruntów objętych scaleniem, opłatę ustala się proporcjonalnie do powierzchni gruntu przed scaleniem.

§ 7. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w związku z wykonaniem urządzeń od dnia 1 czerwca do dnia 30 listopada wynosi za 1 m² gruntu ornego objętego szkodą równowartość:

- 1) 0,10 kg żyta — dla zbóż oraz wieloletnich roślin pastewnych,
- 2) 0,15 kg żyta — dla roślin okopowych i przemysłowych,
- 3) 0,20 kg żyta — dla upraw ogrodniczych.

2. Odszkodowanie za szkody wyrządzone od dnia 1 grudnia do dnia 31 maja wynosi połowę kwot, o których mowa w ust. 1.

3. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w roślinach wieloletnich ustala się według zasady określonej w ust. 1, niezależnie od czasu ich powstania.

4. Odszkodowanie za 1 m² łąki lub pastwiska objętego szkodą wynosi równowartość 0,05 kg żyta.

5. Przy obliczaniu wysokości odszkodowania stosuje się ustaloną do celów statystycznych średnią krajową cenę skupu żyta z miesiąca ustalenia szkody.

§ 8. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem urządzeń ustala się w terminie 2 miesięcy od powstania szkody, po dokonaniu oględzin z udziałem poszkodowanego, przedstawicieli inwestora i wykonawcy urządzeń; w oględzinach mogą brać udział zainteresowani przedstawiciele związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych rolników oraz gminy.

2. O dacie oględzin zawiadamia się zainteresowanych; nieobecność poszkodowanego nie wstrzymuje oględzin.

§ 9. Jeżeli odszkodowanie jest wyższe od opłaty, inwestor wypłaca poszkodowanemu ze środków budżetowych nadwyżkę w terminie 3 miesięcy od dnia ustalenia opłaty, a poszkodowanemu, który nie jest obowiązany do uiszczenia opłaty, inwestor wypłaca odszkodowanie ze środków inwestycyjnych w terminie 3 miesięcy od dnia ustalenia szkody.

§ 10. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone na powierzchni większej, niż jest to uzasadnione prawidłową organizacją robót przy zastosowanej technologii wykonawstwa, wykonawca urządzeń wypłaca inwestorowi.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można zobowiązać wykonawcę urządzeń do zapłaty odszkodowania określonego w ust. 1 na rzecz poszkodowanego.

§ 11. 1. Jeżeli zamiast opłaty zostanie przejęta na własność Skarbu Państwa część meliorowanych gruntów, wartość tych gruntów ustala się według cen stosowanych przy sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

2. Jeżeli wartość przejętego gruntu przewyższa:

- 1) wysokość opłaty — stosuje się odpowiednio § 2 pkt 3 i § 9,
- 2) połowę wysokości opłaty — stosuje się odpowiednio § 2 pkt 2.

§ 12. 1. Rozmiar i terminy wykonania obowiązków obejmujących utrzymanie i eksploatację urządzeń oraz stacji pomp dostarczających wodę do deszczowni ustala się dla każdego zainteresowanego właściciela nieruchomości proporcjonalnie do korzyści uzyskiwanych przez niego z urządzeń oraz stacji pomp.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można orzec o całkowitym lub częściowym zwolnieniu zainteresowanego właściciela nieruchomości od obowiązków, o których mowa w ust. 1, i przejęciu tych obowiązków przez państwo.

§ 13. W sprawach uregulowanych w rozporządzeniu decyzje wydaje rejonowy organ rządowej administracji ogólnej.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 września 1976 r. w sprawie melioracji wodnych (Dz. U. Nr 31, poz. 182, z 1983 r. Nr 68, poz. 304 i z 1990 r. Nr 22, poz. 132).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 maja 1991 r. (poz. 173)

WYKAZ STAWEK OPŁATY MELIORACYJNEJ

Poz.	Rodzaj urządzeń	Stawki ilościowe w kg żyta z 1 ha	Procent bezpośrednich kosztów*)
1	2	3	4
1	Drenowanie rurkowe gruntów orných (wraz z odpływami) o rozstawie sączków: a) do 9 m b) od 10 do 13 m c) od 14 do 17 m d) od 18 m wzwyż	1.550 1.300 1.050 900	

1	2	3	4
2	Drenowania: a) na terenach z wkładkami (warstwami) gruntu kategorii V o grubości powyżej 10 cm — opłata jak w poz. 1 zwiększona o b) sadów, gruntów pylastych i glin ciężkich wymagających obrysek filtracyjnych — opłata jak w poz. 1 zwiększona o	700 lecz nie więcej niż łącznie do 1.800 400 lecz nie więcej niż łącznie do 1.800	
3	Rowy z siecią drenarską na łąkach i pastwiskach o rozstawie sączków: a) do 25 m (bez zagospodarowania) b) powyżej 25 m (bez zagospodarowania)	900 700	
4	Odbudowa drenowań na gruntach ornych	500	
5	Urządzenia służące do odwadniania i nawadniania użytków rolnych (z wyjątkiem deszczowni)	500	
6	Budowa i odbudowa stawów rybnych		50
7	Deszczownie służące do nawadniania wodami czystymi: a) rurociągi doprowadzające wodę do granic obszaru nawadnianego za pomocą deszczowni b) przenośne urządzenia pompowe oraz urządzenia sieci stałej i ruchomej na obszarze przeznaczonym do nawodnienia przy użyciu deszczowni		50 100
8	Usuwanie krzaków i adaptacja terenu w celu zagospodarowania łąk i pastwisk: a) wycięcie i usunięcie poza teren robót starej roślinności, luźnych zakrzaczeń oraz usunięcie kęp turzyc, śmiałka i sitów o małym skupieniu, a także ręczne usunięcie zadarnionych kretowisk b) usunięcie kęp turzyc śmiałka i sitów o skupieniu średnim i gęstym	100 200	
9	Usuwanie zadrzewień o gęstości: a) małej b) średniej c) dużej	150 400 650	
10	Urządzenie pastwisk kwaterowych: a) ogrodzenie zwyczajne b) ogrodzenie elektryczne c) ogrodzenie mieszane (zwyczajne i elektryczne): — o kształcie regularnym — o kształcie nieregularnym d) studnie, wodopoje i inne urządzenia pastwisk	750 250 450 650	100
11	Zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą pełnej uprawy: a) zadarnionych b) zadarnionych, przy warunkach bardzo trudnych c) nie zadarnionych	700 850 550	
12	Zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą podsiewu	450	
13	Kompleksowa modernizacja i odbudowa urządzeń odwadniających i nawadniających na użytkach zielonych (z wyjątkiem deszczowni) po upływie okresu: a) do 10 lat b) 11—20 lat c) 21—30 lat d) powyżej 30 lat	2.550 1.700 1.300 według stawek jak dla urządzeń wykonanych po raz pierwszy	
14	Odbudowa i modernizacja w systemach melioracyjnych pojedynczych urządzeń i budowli: a) które osiągnęły normatywny czas technicznej eksploatacji lub zostały zniszczone wskutek wydarzeń losowych b) które nie osiągnęły normatywnego czasu technicznej eksploatacji		20 n **)

1	2	3	4
15	Ponowne zagospodarowanie użytków zielonych metodą pełnej uprawy po upływie od ostatniego zagospodarowania metodą pełnej uprawy okresu: a) do 10 lat b) powyżej 10 lat	1.800 1.100	
16	Ponowne zagospodarowanie użytków zielonych metodą podsiewu po upływie od ostatniego zagospodarowania okresu: a) do 5 lat b) powyżej 5 lat	1.100 700	

*) Bezpośredni koszt ustala się jako sumę kosztów robocizny, sprzętu, materiałów i transportu zewnętrznego budowy (rodzaju robót), określonych na podstawie przepisów dotyczących kosztorysowania robót.

***) $n = 20 + 80 \frac{T-t}{T}$, gdzie T — czas normatywnej eksploatacji urządzenia (budowli) liczony w latach,
t — czas rzeczywistej eksploatacji urządzenia (budowli) liczony w latach.

174

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 maja 1991 r.

w sprawie praw i obowiązków głównych księgowych budżetów, jednostek budżetowych, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych.

Na podstawie art. 56 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W Ministerstwie Finansów działa główny księgowy budżetu państwa.

2. W ministerstwach i urzędach centralnych działają główni księgowi budżetów resortów.

3. W urzędach wojewódzkich działają główni księgowi budżetów wojewodów.

4. W urzędach gmin działają skarbnicy (główni księgowi) budżetów gmin.

5. W samodzielnie bilansujących jednostkach budżetowych, zakładach budżetowych i gospodarstwach pomocniczych działają główni księgowi jednostek budżetowych, zakładów budżetowych lub gospodarstw pomocniczych.

6. Ilekroć w rozporządzeniu użyto określenia:

- 1) główny księgowy budżetu — rozumie się przez to głównych księgowych wymienionych w ust. 1—4,
- 2) główny księgowy jednostki — rozumie się przez to głównych księgowych wymienionych w ust. 5,
- 3) główny księgowy — rozumie się przez to głównych księgowych wymienionych w ust. 1—5.

§ 2. 1. Główny księgowy jednostki podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki.

2. Stanowisko głównego księgowego jednostki jest pod względem hierarchii służbowej, wynagrodzenia i innych świadczeń równorzędne stanowisku zastępcy kierownika jednostki, z wyłączeniem głównych księgowych w ministerstwach, urzędach centralnych oraz urzędach wojewódzkich, w odniesieniu do których stosuje się przepis ust. 3.

3. W jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1—3, stanowisko głównego księgowego jest równorzędne stanowisku wicedyrektora departamentu lub jednostki organizacyjnej o podobnym charakterze.

4. Przepisy ust. 2 i 3 nie dotyczą żołnierzy zawodowych pełniących funkcje głównych księgowych w jednostkach wojskowych.

§ 3. 1. Kierownik jednostki powierza głównemu księgowemu prowadzenie rachunkowości według zasad określonych w § 4.

2. Objęcie funkcji głównego księgowego następuje protokolarnie.

§ 4. 1. Do obowiązków głównego księgowego jednostki należy:

- 1) prowadzenie rachunkowości jednostki zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami, polegające zwłaszcza na:
  - a) zorganizowaniu sporządzania, przyjmowania, obiegu, archiwowania i kontroli dokumentów w sposób zapewniający:
    - właściwy przebieg operacji gospodarczych,
    - ochronę mienia będącego w posiadaniu jednostki,
    - sporządzanie kalkulacji wynikowych kosztów wykonywanych zadań oraz sprawozdawczości finansowej,
  - b) bieżącym i prawidłowym prowadzeniu księgowości oraz sporządzaniu kalkulacji wynikowej kosztów wykonywanych zadań i sprawozdawczości finansowej w sposób umożliwiający:
    - terminowe przekazywanie rzetelnych informacji ekonomicznych,
    - ochronę mienia będącego w posiadaniu jednostki oraz terminowe i prawidłowe rozliczanie osób majątkowo odpowiedzialnych za to mienie,
    - prawidłowe i terminowe dokonywanie rozliczeń finansowych,
  - c) nadzorowaniu całokształtu prac z zakresu rachunkowości, wykonywanych przez poszczególne komórki organizacyjne oraz jednostki nie bilansujące samodzielnie,